

spolky s neuzavřeným počtem členů, jichž účelem jest podporovati výdělek neb hospodářství svých členů společným provozem závodu neb poskytováním úvěru. Nižší soudy právem seznaly, že strany vytyčují sice účel družstva (§ 2 stanov), nikoli však předmět podniku, jehož společným provozem má býti tohoto účelu dosaženo. Nečiní tak ani § 27 stanov, který sice v úvodu mluví o zásadách platících o provozování obchodu družstva, ale hned na to, pokud se zabývá vybavením členů, zaměňuje zase účel s předmětem podniku. Že pak poskytnutí výbavy (věna) jednou pro vždy ve smyslu stanov není poskytnutím úvěru, netřeba zvláště dovozovati. Výzva, by stanovy byly v této příčině uvedeny v soulad se zákonem, jest tedy opodstatněna. Pro nedostatek podmínek § 16 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 čís. 208 ř. zák. nemohlo býti dovolací stížnosti vyhověno.

Čís. 10160.

Povoliti prozatímní opatření společníku veřejné obchodní společnosti, by byl výhradně zmocněn zastupovati společnost ve sporu proti jiné osobě a udělití za ni procesní plnou moc, není příslušným soud, u něhož jest zahájen spor proti jiné osobě, nýbrž soud, u něhož jest zahájen spor o oprávněnost a o důvodnost nároku navrhujiícího společníka proti ostatním společníkům, a, není-li tento spor dosud zahájen, okresní soud bydliště ostatních společníků.

(Rozh. ze dne 20. září 1930, R I 566/30.)

Julie H-ová navrhla u krajského jako obchodního soudu v Chebu, by jí bylo povoleno prozatímní opatření jejím zmocněním, výhradně zastupovati ve sporu firmy B. proti firmě H. žalovanou firmu a udělití za ni procesní plnou moc Dr. Richardu H-ovi, advokátu v Chebu. **S o u d p r v é s t o l i c e** návrhu vyhověl, **r e k u r s n í s o u d** návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení obou nižších soudů pro nepřislusnost a přikázal návrh ohrožené strany k vyřízení okresnímu soudu v Chebu.

D ů v o d y:

Nesporno jest, že dne 4. září 1929 podala u krajského soudu jako obchodního senátu v Chebu žalobu firma B. proti veřejné společnosti G. o 135.618 Kč 90 h. K prvnímu roku dostavila se za žalovanou společnost jen Julie H-ová, popřela žalobní nárok a navrhla zamítnutí žaloby, ačkoliv nebyla, jak nesporno, k zastupování žalované společnosti samostatně oprávněna, nýbrž jest k tomu oprávněna jen kolektivně, vždy aspoň s jedním z ostatních společníků. Nesporno jest, že veřejnými společníky žalované firmy jsou Ludvík Sch., Gustav B. a inž. Adolf B. mladší a dále Arnošt H., jenž však 13. ledna 1928 zemřel, načež byla jeho dě-

dička Julie H-ová pozůstalostním soudem zmocněna, by za pozůstalostního řízení svým jménem znamenala firmu kolektivně s některým jiným veřejným společníkem. Společníky žalující veřejné společnosti jsou Ludvík Sch. a Adolf B. Dopisem ze dne 25. září 1929 prohlásili druzí společníci žalované firmy Ludvík Sch., Gustav a Adolf B-ové, že nejsou srozuměni s tím, by zažalovaná pohledávka firmy B. byla ve sporu popírána, a jest nesporno, že odepřeli spolupodpis plné moci advokátovi, zřízenému pro žalovanou firmu Julií H-ovou. Podala proto Julie H-ova dne 13. března 1930 u krajského soudu jako obchodního senátu v Chebu, u něhož se řečený spor vede, návrh, by jí bylo povoleno prozatímní opatření jejím zmocněním výhradně zastupovati ve sporu firmy B. proti firmě G. žalovanou firmu a udělit za ni procesní plnou moc Dr. Richardu H-ovi, advokátovi v Chebu. Jest zjevno, že jejími odpůrci při projednávání tohoto návrhu jsou v pravdě druzí společníci žalované firmy Ludvík Sch., Gustav B. a inž. Adolf B., nikoliv žalující firma B. Nárokem, jež má navrhovatelka podle § 389 ex. ř. osvědčiti, jest jí tvrzený nárok, by jí její druzí společníci ve firmě spolupodpisem procesní plné moci advokátovi jí zřízenému umožnili hájiti zájem žalované společnosti a neznemožňovali jí odpíráním spolupodpisu na plné moci a svou nečinností ve sporu obranu žalované společnosti proti žalobě, která jest podle jejího tvrzení bezdůvodnou. Způsob zajišťovacího prostředku, volený navrhovatelkou, není sice uveden v § 382 čís. 1—8 ex. ř., poněvadž však tam uvedený výpočet není taxativní, nýbrž jen příkladný, může navrhovatelka i jiný příhodný prostředek navrhnouti, na př., by bylo jejím odpůrcům nařízeno, by spolupodepsal některý z nich plnou moc advokáta jí zřízeného, načež by se spolupodpis ten vymohl podle § 384 ex. ř., anebo, by navrhovatelka byla zmocněna pro tento spor zastupovati žalovanou firmu výhradně sama a by byla oprávněna s plným účinkem pro žalovanou firmu podepsati procesní plnou moc advokáta (srov. rozh. 3247 sb. n. s.). Tento nárok Julie H-ová musí i proti svým společníkům ve firmě uplatniti žalobou a musí jeho důvodnost ve sporu tom prokázati a spor, jež zahájí o oprávněnost a důvodnost tohoto svého nároku, jest sporem ve hlavní věci, jak míněn jest v prvním odstavci § 387 ex. ř., nikoliv však spor firmy B. proti firmě G., jak navrhovatelka mylně za to má. Vždyť sporem tímto, ať dopadne jakkoliv, nebude rozhodnuto, zda navrhovatelka žalovanou firmu právem zastupovala samostatně, čili nic, nýbrž otázka ta může býti rozhodnuta jen výhradně ve sporu svrchu naznačeném, jež musí navrhovatelka teprve proti svým společníkům ve firmě zahájiti. An však tento spor ve věci hlavní není, jak nesporno, dosud zahájen, měla navrhovatelka učiniti návrh na povolení prozatímního opatření u okresního soudu bydliště odpůrců, u okresního soudu v Chebu (§ 387 druhý odstavec ex. ř. a §§ 65 a násl. j. n.). Tento soud jest výlučně příslušným v tomto případě pro návrh na povolení prozatímního opatření a pro řízení o něm a nelze ani prorogací docíliti příslušnosti jiného soudu. Bylo proto podle § 44 j. n. vysloviti nepřislušnost soudů, jichž se strany dovolaly, a věc přikázati soudu výlučně příslušnému.